

τι, και τρεις φορές το παιδί που αποκοιμιούνταν άμα κάθονταν αυτή πάλι στο γουδί του ρυζιού, ξυπνούσε για να φωνάξει μόλις έκανε να ματαχτυρήσει στο χωριό. Στο τέλος αποφάσισε να περάσει τη νύχτα της ή μέννα με το παιδί στην άγκυλιά της κάτω απ' την Ταμαρινιά. Μόλις λοιπόν για τέταρτη φορά, κάθισε στο γουδί του ρυζιού, έβρισε το χωριό γκερμίστηκε συθέμελο και με μεγάλο κρότο βούλιξε στη γίε. Στη μεριά του άνοιχτηκε μια μεγάλη τρύπα και γιόμισε νερό. Και το νερό έφτασε έσκαμε τα πόδια της ταμαρινιάς, που καταροδισμένη ή γυναίκα σφίχοντας το παιδί στην άγκυλιά της, βροστιότανε γερά. 'Απ' όλους τους χωριανούς μονάχα αυτή κι ή γιός της μέννανε ζωντανό. Μόλις λοιπόν ξημέρωσε άφησε τη λίμνη κ' έφυγε για να σωθής, και πήγε σ' ένα άλλο χωριό, και δηγήθηκε στους χωριάτες καινούους, τί είδαν τα μάτια της.

Η λίμνη αυτή είναι άγριασμένη, και μέσα της πολλοί κροκόδειλοι ζούνε, και οι Σακαλαβιανοί πιστεύουν πως οι ψυχές των παλιών κατοίκων της βουλιαγμένης χώρας, μπήκανε μέσα στους κροκόδειλους. Για τούτο ποτίς δεν τους σκοτώνουν, και μάλιστα νοιώθουνε γι' αυτούς ιδιαίτερη θρησκευτική ευλάβεια. Άμα κανένα άντρώμενο δεν κάνει παιδιά, πάλι ν'άγωνιστή για τη νίκη στις άκρες αυτήνης της λίμνης, και προσκαλεί τις ψυχές των χαμένων να θαματουργήσουν, κι άκόμα τάζει διάφορα δώρα. Το περισσότερο, ή θυσία ενός βωδιού. Άμα άκουστούνε τα παρακάλια, ξανάρχονται άντρας και γυναίκα στη λίμνη και θυσιάζουνε το ταμένο ζωντανό, και κάμποσο από το κρέας του, ρίχνουνε θροφή στους κροκόδειλους που ζούνε μέσα στο νερό της. Μόλις κανέναν μαλαγάσης βαριαρρωτήσης, ύστερα από αίμομυξία (4), τον φέρνουνε στις όχτιές της λίμνης, και του κύνουνε μπάνια με το νερό της για να ξαρωσθήση. Αυτό είναι το μόνο αποτελεσματικό γιατρικό σ' αυτές τις άρρώστες, που καμιά συνταγή του μάγου δεν μπορεί νάν τις γιατρέψη. Μά να μπή κανείς μέσα στη λίμνη, για να κάμη μπάνιο, για να χώση χέρι, για πόδι, τήχουνε για μεγάλη ίεροσυλία. Μονάχα το νερό της μεταχειρίζονται. Κι άμα θέλουν να πιούνε απ' αυτό το νερό, ρίχνουνε μέσα ένα άγγειό (5) με μακρύ λουρί, κι ότο πικρή πένε λίγο μακριά απ' τη λίμνη και το πίνουνε. Για ίεροσυλία έχουνε και το φτύσιμο στις άκρες της λίμνης, ή τη φυσική ανάγκη. Κι όποιος δέ φυλάει αυτούς τους κανόνες, μια μέρα πάντα θά φραγώθ' απ' τους κροκόδειλους, τί οι κροκόδειλοι δεν τρώνε άλλους απ' αυτούς τους ίερόσυλους, κι όσους ποτέ τους δέ λένε κακό για τη λίμνη και τη σέβονται, δεν τους πειράζουνε.

Στη νότια κι ανατολική μεριά της λίμνης αυτής βρίσκεται ένα βουνό που το λένε Μαχεριδαράτρα (6). Στο βουνό τούτο λένε πως κάθονται τ' άστροπελέκια, μέσα σε μια λίμνη που είναι πάλι στην κορφή του.

Αναλαάβα, 5 του Μάρτη 1907.

LAVASANGA

4) Πράμα συνηθισμένο στους Σακαλαβιανούς και στους Άντακαριανούς. Η άρρώστεια πως θάβη, είναι βέβαιο, μονάχα πως μπορεί να φανερωθ' καρποσα χρόνια ύστερα από την αίμομυξία.

5) Συνειθίζουμε πάντα να χύνουμε άγγειό, για να βγάινουνε νερό απ' τους λάκκους που φτιάχνουν επίτηδες γι' αυτή τη δουλειά. Τ' άγγειά αυτά είναι μισές καρίδες άδειες, που από δυο τρύπες τους περνάνε ένα μακρύ λουρί έσκαμε 1-2 μέτρα.

6) Πολύ δυνατά άστροπελέκια.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ (1835—1907) μετά προεισαγωγής περί δημογεροντίας υπό

Γ. Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ Γεν. Γραμματέως του Δήμου 'Αθηναίων». Ο κ. Παρασκευόπουλος κατάφερε κάτι πολύ σημαντικό, να κλείσει δηλ. μέσα σε 600 σελίδες άλκακιση την ξαναγεννημένη 'Αθήνα, από τότε που έτκανε ένα σωρός έρείπια, έσκαμε σήμερα που πάει να γίνει Εύρωπαϊκή πολιτεία. Πώς δούλεψε ή κάθε Δήμαρχος για να φτάσει ή 'Αθήνα στο σημείο που βρίσκεται σήμερα, τί ύλικό έφερε και τί ύλικό σπατάλησε ή καθένας τους, όλα τα βλέπει κανείς στο βιβλίο του, άφού στις σελίδες του μέσα λογοδοτούνε, μπορεί να πει κανείς, όλ' οι Δήμαρχοι της 'Αθήνας. Το βιβλίο του κ. Παρασκευόπουλου έχει και την άλλη αξία του, ως ιστορικό βιβλίο, γιατί κάθε πληροφορία του στηρίζεται πάνω σ' έπίσημα χαρτιά και σε πηγές άλκαθεντες.

ΔΗΜΟΤΗΣ

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΜΑ

Σε συνηθισμένη Πήγασο γοργονοβαίνει ή ποίς μου
Φτεροκοιτάει και πέταται με άχνόφτεργα γερά,
Μην πλάσει τα ήλιοφάρμακα στους όθρονι, υόρανοί μου!
Παντοτεινό Μαγικόπαιον κοινόθωρη χαρά

Φτεροζυγείται αιδεραητός με πάνω απ' τα βουνά μου
Τη γαλαξιοστέφανωτα, και κάτω χιονιστά,
Θωρεά όλα ρίγας ή σεισμός όν νύχτιζε δια χίμην,
Κ' είναι οι κορφές άετώματα σε ανάβαθα νερά.

Και πάνω απ' ένα πέλαγο την πολιτεία άντικρύζει,
Σαν κόποια χιόνια που έλυνον και χιώνε πάλι πυκνό
Μιά νύχτα τη μεγάλησσε λευκή την ξαναχίζει,
Κι' ήλιο προσμένει ίσως γενέ...πλάτ' ποτήρι δανό.

Κ' αιδερόλαμνοντας άργία, λίμνες και πέλαα ως πέρα
Καθρέφτες μόλις λαμπεροί, καταταλλωμένοι εκεί,
Του Νοῦ μου φαίνονται, δειλή που καθρεφτίζεται ή 'Ημέρα
Κ' είναι φεγγάρι ή 'Ηλιος της σε νύχτα έρημική...

Λίμνη και πλέε και διάβαινε, Νοῦ, φτερωτό μου ως τώρα,
Κ' ίσως ιδείς 'Ο,τι ποθείς να νεκροαστηθεί
Μέσα σε άχνούς χενόπικρον, παρμένο από τη Μπόρα
Κάτω από το Φέγγος το παλιό στο ρέμμα το βαθύ...

Σπέντες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— «Είς τον Νομαῖν, την γνωστήν εφημερίδα των Ψυχαριστών, γνωστήν κατ' ένομα έννοω κτλ.» Έτσι αρχίζει το άρθράκι του στο «Νέο Άστρο» της προπερασμένης Δευτέρας ή κ. Ξενόπουλος, και ύστερ' απ' αυτό, που το έννοοί και το έννοοίμε, μιλάει με σεβασμό και με θυμασμό για την κριτική εργασία του Έρμενα.

— Τό είπαμε, θαρούμε, κι άλλοτε πως ή Ξενόπουλος ότα θέλει βλέπει και δίχως γυαλιά και, φαίνεται, διαβάζοντας την κριτική του Έρμενα για το «Δωδεκάλογο του Γούφτου» θέλησε να ιδεί και είδε.

— Δυο καινούρια βιβλία έτοιμαζονται και θα βγούν σε λίγο, τα λυρικά και σκυριακά τραγούδια του κ. Άλ. Πάλλη με τον τίτλο «Ζουρνίς» και Βούρδουλας» και τα «Τρελλά τραγούδια» του Γιάννη Περγιαλίτη.

— Έξυπνη και χαριτωμένη ή καινούρια φάρσα του φίλου Τίμου Μωραϊτίνη. Έξυπνάδα, γέλια, θροσιά, νόστιμα ξαφνίσματα κι ό,τι άλλο μπορεί να ζητήσει κανείς από μια φάρσα.

— Γι' αυτό συμφωνούμε και μεις με την «Έστια», που τόσο ακριβοχτιάζει τα παινήματά της, και βρίσκουμε πως άδικα του ρηχτήκανε του Μωραϊτίνη οι φίλοι Ξενόπουλος και Παπαντωνίου.

— Ο καλός φίλος και φανατικός δημοτικιστής κ. Χαλαλμπής Άντρεάδης τύπωσε σε όμορφο βιβλιαράκι τα έξοχα δηγήματα του Χριστοδασίλη.

— Τέτιες έκδοσης λογαριάζει να κάμει άρκετά ή 'Αντρεάδης κ' έτσι σιγά σιγά θα μάς έτοιμάσει μια αληθινά

έθνική βιβλιοθήκη.

— Τώρα, μαθαίνουμε, έφυγε για τη Ρουσία για να εκπλώσει και κεί την 'Ιδέα, πουλόνας βιβλίου του.

— Το καινούριο βιβλίο του κ. Κίμων Μιχαηλίδη (των «Παναθηναίων», λέγεται «Ση ζωή και τον παραπόνο» κι έχ' «Ση βερόκαλα και όν φιλόφρονος» π. άρχαζε κάποιος χωρτατζής φίλος στην προπερασμένη «Νομαῖν».

— Τα «Γράμματα» του Παλικά (Β' τόμος) όναι έτοιμα τέλη του Σεπτεμβρίου. Έστ' απ' ένα δυο φύλλα θα τυπώσουμε στο «Νομαῖν» κάποιο άφρο απ' αυτά, πάλι στην καλοσύνη να μας το δώσει ή ποιητής.

— Με χαρά μας μεγάλη βλέπουμε πως ή καλή μας «Ήγησών» φύλλο με φύλλα προσέχει καταπληκτικά. Έξ' όν από τα έξοχα ποιήματα του Παρφέρα και του Παπαντωνίου που στείλουν το τελευταίο φύλλο, και άλλα ποιήματα του Λόεγγριν, της Σίγγερνι του Καμνη, του Ιάκωβη, και των άλλων όννε συνεργατών της είναι πολύ καλά. Τα συχαρήκια μας στους φίλους εκδότες της.

— Άρκετά καλά και το καινούριο δράμα του έπαγγελτου Τανύχα που ταίχιστηκε την περασμένη εβδομάδα στο θέατρο της Νάπολης.

— Άφού οι κριτικοί μας μάς βεβαιώνουν πως και το δράμα του κ. Λαζόπουλου «Χαμένη Εύτυχία» θα είναι καλό, μπορεί πάλι να πει κανείς πως το θέατρό μας πάει μπροστά, μια και βρήκε τους δραματογράφους που του χρειάζονται.

— Ο έξαλλος έθνικός ποιητής Φωκ. Πανός καταδικάστηκε, μαχίνουμε, από την Τουρκική Κυβέρνηση, σε θάνατο για κάτι λόγους ποθήθηκε τελευταία στη Σμύρνη και σ' άλλες πολιτείες της Τουρκίας.

— Ο Πανός καταδικαστηκε σε κρεμάλα, μα θαρούμε καλύτερα θάτανε να καταδικαστεί να στεί τους στίχους του, που θα μπορούσε έτσι οι μελλούμενοι δημοστές του να λέν πως ήπιε, όν το Σωκράτη, το κώνειο.

— Τα τελευταία χρονογραφήματα του Σταθόπουλου δέ διαβάζονται, ρουφούνται. Ά θέλε, ή φίλος Σταθό, νακούσει τη σιδουλή μας κι άρσει τους θεατρίκους να κουρεύονται, τα χρονογραφήματά του θα γίνουν όμορφότερα και δρασερότερα.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ 'Ελ. Στ. Λαβας έχει. Δε λέγεται: «Βόσπορος» ή Καϊριανή εφημερίδα που αναφέρουμε στο περασμένο φύλλο. Λέγεται «Βόσπορος» και με γεια της.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΑ

Φίλε «Νομαῖν».

Έχει δικιο ή κ. Κυρ. Μαυρομυχαλής και Σία. 'Ελληνική γλώσσα δεν είναι ή γλώσσα που γράφει ή Ψυχάρης. 'Ελληνική γλώσσα είναι ή μαγκούρα και ή κουμπούρα.

Δικός σου
ΒΑΡΑΕΝΤΗΣ

ΚΕΡΔΟΣ 363.100 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί! 363.100 δραχμές έδωκε μέχρι τούδε το γραφείον του τραπέζομασίτου κ. 'Ιω. Φωτίου εις τους πελάτας του. Έτσι εκ των άγραπτών λαχειοφόρων όμολογιών εκ του γραφείου του έχουν κερδίσει διάφορα ποσά, άναρχόμενα εις τον στρογγυλόν αριθμόν 363.100 δραχμών.

Ο κ. 'Ιω. Φωτίου θέλει ν' αναβιβάση το ποσόν τούτο εις 1.000.000 δραχ. και καλεί, τους θέλοντες ν' αγοράσωσι ταιούτην να προσέλθωσιν εις το τυχερόν γραφείον του, όπου πάντως θα κληρωθῇ μετ' άμοιβής όμολογία τις και τί χαρά να είναι ή πρώτη με τάς 20.000, χρυσάς δραχμάς την 18 'Ιουνίου έ. έ. ότε γενήσεται ή κλήρωσις.

Όσαύτως άσφαλίζονται και λαχειοφόροι όμολογίαί της αυτής 'Εθνικής Τραπέζης διά την αυτήν εις το άρτιον κλήρωσιν της 18 'Ιουνίου 1907 αντί μιάς δραχμής έκαστη.